

Vilaciència: el fruit d'una ciutat que avança

Els avanços no cauen del cel. Sempre són fruit d'una visió de futur i, sobretot, de la constància, l'esforç i el treball del dia a dia. I ahir, una vegada més, ho vaig poder comprovar en la inauguració d'una nova edició de Vilaciència, la fira de vocacions científiques impulsada pel col·legi Santa Maria amb el suport de l'Ajuntament de Vila-real i la col·laboració de la Càtedra d'Innovació Ceràmica Ciutat de Vila-real de l'UJI.

Encara recorde aquell primer any, quan aquesta fira va nèixer de manera humil, dins del mateix centre educatiu, amb una clara intenció: despertar l'interés per la ciència entre l'alumnat, fomentar el pensament crític i cultivar el talent des de les aules. Cinc anys després, Vilaciència ha crescut, ha eixit al carrer, ha travessat fronteres i s'ha consolidat com una fira de referència, amb més de 90 projectes presentats, participants de diferents comunitats autònomes i fins i tot d'altres països com Turquia. És una fita que parla molt bé de l'impuls del col·legi Santa Maria, del professor Sisco Marco, el director, Juan Francisco Navarro, i de tot el seu equip, però també del model de ciutat que hem construït entre totes i tots.

No ens vam equivocar quan l'any 2011 vam traçar una fulla de ruta per a Vila-real basada en les marques de ciutat. Una ciutat de la Ciència i la Innovació –amb la Càtedra d'Innovació Ceràmica i la seu de l'UJI a la Plana–, una ciutat educadora, una ciutat de Congressos, Festivals i Esdeveniments. Una ciutat que creix des del coneixement i la col·laboració. I ahir Vilaciència va ser un dels millors exemples que aquest camí era el correcte.

A més, l'esdeveniment d'enguany va comptar amb una inauguració molt especial, amb la participació del grup RISArchers, un conjunt de professors i investigadors de la Universitat de Saragossa que fusionen ciència i humor a través de monòlegs. Ens van mostrar que hi ha moltes formes innovadores de divulgar coneixement, i totes tenen un objectiu compartit: acostar la ciència a la ciutadania i, sobretot, despertar vocacions entre els més joves. I és això el que realment transforma les societats: formar persones amb inquietuds, amb capacitat crítica i amb preparació per contribuir a un món millor.

Vaig poder veure de prop com es van bolcar els centres educatius amb aquesta fira i com treballen per fer créixer el talent de l'alumnat. M'hauria agradat poder visitar tots els projectes, però el temps va ser limitat. Tot i així, em quede amb algunes propostes que em van impressionar profundament: l'aplicació per millorar la qualitat del son de l'IES Broch i Llop; la iniciativa per posar en valor el patrimoni i el turisme local de la Fundació Flors; la investigació sobre el control del músculo zebra liderada per l'alumnat del col·legi Santa Maria; o el desenvolupament d'un plàstic biodegradable a partir de residus orgànics, creat pel col·legi Verge del Carme. Quatre exemples, dels molts que hi ha, que demostren el potencial dels nostres joves i, també, la importància del paper del professorat com a guia, com a mentor, com a inspiració.

Per això, vull traslladar el meu agraïment a totes les persones que fan possible Vilaciència. A l'alumnat per la seua creativitat i implicació. Al professorat, per ser eixe motor silenciós però fonamental. I, especialment, als centres educatius de Vila-real que hi participen: Santa Maria, Fundació Flors, Verge del Carme i Broch i Llop. Gràcies per fer-nos sentir tan orgullosos.

I vull aprofitar també per fer una reflexió important. En els últims dies, hem escoltat algunes veus que intenten fer-nos creure que Vila-real és una ciutat sense vida, que no està preparada o que necessita que vinguen a donar-li l'arrel per a moure's. Però fets com Vilaciència parlen per si mateixos i contradiuen amb rotunditat eixes crítiques. Res més viu que una ciutat capaç de fer créixer una fira escolar i convertir-la en un referent científic. I no hi ha més preparació que una

ciutat que educa, que innova, que divulga i que aposta per la ciència des de les etapes més primerenques. Açò no és fruit de la casualitat. És el resultat d'un projecte clar de ciutat, d'un model coherent i, sobretot, del treball constant al llarg dels anys. Perquè qui no sembla, no arreplega.

Vila-real no necessita que ningú li done l'arre (mou Vila-real). Vila-real avança perquè portem ja més d'una dècada movent-nos en la direcció adequada, amb un projecte de ciutat compartit, malgrat les dificultats, malgrat les crisis, malgrat les tempestes. I projectes com Vilaciència són la millor prova que, quan la ciutat treballa unida, amb visió i amb valors, és capaç d'aconseguir fites extraordinàries. Aquesta ciutat no ha tingut mai tants habitants, tantes empreses ni tant de dinamisme com en aquests moments, malgrat la confusió que intenten generar alguns que l'únic que van fer va ser moure Vila-real cap a un abisme de paràlisi, prepotència, ruïna i il·legalitats permanents a través del segrest de l'Ajuntament per als interessos d'un partit.

Vilaciència és una llavor que ja ha començat a donar fruit. I és també el símbol d'un futur esperançador, on la ciència, l'educació i la col·laboració són la clau per continuar avançant com a ciutat i com a societat.